

Interpellation av Johan Sjölander (S) om landstingets strategier för att möta ett ökat narkotikamissbruk

Den statliga missbruksutredningen presenterade i ett delbetänkade i slutet av januari innevarande år en analys av vad vi kan förvänta oss av den framtida narkotikaanvändningen i Sverige. Delbetänkandes slutsats var nedslående. Professor Bengt Svensson skriver i essän ”Narkotika i ett framtidsperspektiv” att missbruket av narkotika trendsmässigt kan antas öka under åren framöver.

Orsakerna till detta är flera. Svensson skriver själv: *”I framtiden är det troligt att missbruket fortsätter att öka. Den höga ungdomsarbetslösheten som råder i dagsläget utgör en riskfaktor för att ökningen blir relativt stor, även om den bromsas upp av att tidsandan för närvarande inte är utpräglad hedonistisk. Ytterligare skäl till ökningen är att befolkningen ökar, att äldre generationer med obetydliga narkotika-erfarenheter avlöses av generationer där narkotika används i större utsträckning, att andelen kvinnliga narkotikakonsumenter kan förväntas öka, eftersom kvinnors alkoholanvändning ökar, vilket brukar samvariera med större benägenhet att använda narkotika, att importen av narkotika underlättas av den ständigt ökande internationella handeln och av möjligheterna till köp via Internet samt att flyttströmmarna till och från Sverige innebär ett ökat inflytande från omvärldens relativt liberala syn på narkotika.”*

Svensson konstaterar också att ökade satsningar på vård och prevention tycks kunna påverka missbruksutvecklingen i gynnsam riktning, men varnar också för att nedskärningar i densamma kan leda till att missbruket ökar.

En sådan utveckling påverkar naturligtvis landstinget som har ansvar för både beroendevård, folkhälsa och psykiatri. Landstinget kan också spela en roll i att ändra utvecklingen. Förutom ren kontroll (tull, polis etc) som ju ligger utanför landstingets mandat kan även prevention och vård vara framgångsrika strategier för att minska det framtida narkotikamissbruket.

Ur ett stockholmsperspektiv kan vi också se att de faktorer som tas upp i betänkandet är i högsta grad relevanta. Ungdomsarbetslösheten är hög även i vår region. I en storstadsregion blir kontakterna med andra delar av världen rikliga, vilket kan påverka både tillgång till narkotika och värderingarna runt användandet av den. Stockholm präglas också av stora sociala klyftor – vi har en ginikoefficient som är

densamma som USA:s – vilket också får sina effekter. Vi vet också sedan tidigare att såväl alkohol- som narkotikabruket ligger högt i Stockholm jämfört med övriga landet.

Från samhällets sida saknas det inte mevetenhet om denna och angränsande problematiker som exempelvis alkoholmissbruk och försök att göra något åt den. Ur ett regionalt perspektiv kan här särskilt nämnas den gemensamma policy för att förebygga och behandla missbruk och beroende som tagits av landstinget och Kommunförbundet i Stockholms län samt landstinget egna omfattande missbruksutredning som presenterades under förra året.

Det finns dock anledning att rent politiskt diskutera vilka strategier som bör prioriteras inte minst utifrån det dystra scenario som utmålas i den statliga missbruksutredningens delbetänkande.

Med anledning av ovanstående skulle jag vilja fråga ansvarigt landstingsråd

- Delar du bedömningarna i den nationella missbruksutredningens delbetänkade att vi riskerar att stå inför en situation med ökat narkotikamissbruk?
- Om så, vilka åtgärder anser du vara nödvändiga att prioritera på kort, medellång och lång sikt för att förhindra eller dämpa denna utveckling?
- Om så, vilka åtgärder anser du vara nödvändiga för att Stockholms läns beroendevård ska klara av de utmaningar denna ökning kommer att innebära?
- Anser landstingsrådet att det finns anledning att ytterligare utveckla samverkan med andra aktörer i regionen runt dessa frågor, och vilka initiativ kommer landstingsrådet i sådana fall ta i den riktningen?

Stockholm den 17 mars 2011

Johan Sjölander (S)